

108.

U K Ł A D

polsko-niemiecki w sprawie kas oszczędności, podpisany w Berlinie, dn. 14 grudnia 1928 r.
(Ratyfikowany zgodnie z ustawą z dnia 3-go lutego 1931 r. — Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 54).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
M Y, I G N A C Y M O Ś C I C K I,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia czternastego grudnia tysiąc dziewięćset dwudziestego ósmego roku podpisany został w Berlinie między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Rzeszy Niemieckiej układ w sprawie kas oszczędności wraz protokołem końcowym i protokołem obrad końcowych o następującem brzmieniu dosłownem:

UKŁAD POLSKO - NIEMIECKI
w sprawie kas oszczędności.

RZECZYPOSPOLITA POLSKA

i

RZESZA NIEMIECKA

porozumiały się, że uregulowanie stosunków prawnych publicznych i pod państwowym nadzorem stojących kas oszczędności, których okrąg działalności przecięty został granicą, powinno być unormowane w osobnym układzie (układ w sprawie kas oszczędności).

W tym celu zamianowali swymi Pełnomocnikami:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

D-ra Witolda PRADZYŃSKIEGO, Radcę Zwyczajnego Rady Prawniczej i Członka Komisji Kodyfikacyjnej Rzeczypospolitej Polskiej,

Prezydent Rzeszy Niemieckiej:

Posła Dr. Paul ECKARDT'A,
Leo QUASSOWSKIEGO, Radcę Ministerjalnego w Ministerstwie Sprawiedliwości Rzeszy Niemieckiej,

KTÓRZY, po przedłożeniu swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i należyte co do formy, zgodzili się na następujące postanowienia:

Rozdział I.

POSTAŃOWIENIA OGÓLNE.

1. Miejscowy zakres obowiązywania (przecięte kasy oszczędności).

Artykuł 1.

(1) Za publiczne lub pod państwowym nadzorem stojące kasy oszczędności, których okrąg działalności przecięty został granicą (przecięte kasy oszczędności), uważa się w rozumieniu postanowień niniejszego układu następujące kasy oszczędności:

(w Polsce)

1. Sparkasse des Kreises Adelnau,
2. Sparkasse des Kreises Birnbaum,
3. Sparkasse des Kreises Czarnikau,
4. Stadtparkasse in Dirschau,
5. Städtische Sparkasse zu Filehne,
6. Kreissparkasse in Graudenz,
7. Kreissparkasse in Karthaus,
8. Sparkasse des Kreises zu Kolmar i. P.,

DEUTSCH-POLNISCHES
SPARKASSENABKOMMEN.

DAS DEUTSCHE REICH

und

DIE REPUBLIK POLEN

sind übereingekommen, die Abwicklung der Rechtsverhältnisse der öffentlichen und der unter staatlicher Aufsicht stehenden Sparkassen, deren Geschäftsbezirk durch die Grenzziehung durchschnitten worden ist, in einem besonderen Abkommen (Sparkassen-Abkommen) zu regeln.

Zu diesem Zwecke haben zu Bevollmächtigten ernannt:

Der Deutsche Reichspräsident:

den Gesandten Dr. Paul ECKARDT,
den Ministerialrat im Reichsjustizministerium Leo QUASSOWSKI;

Des Präsident Der Republik Polen:

Dr. Witold PRADZYŃSKI, Ordentlichen Rat des Rechtsrats und Mitglied der Kodifikationskommission der Republik Polen,

DIE nach Vorlegung ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgende Bestimmungen vereinbart haben:

I. Abschnitt.

ALLGEMEINE BESTIMMUNGEN.

1. Räumlicher Geltungsbereich (durchschnittene Sparkassen).

Artikel 1.

(1) Als öffentliche oder unter staatlicher Aufsicht stehende Sparkassen, deren Geschäftsbezirk durch die Grenzziehung durchschnitten worden ist (durchschnittene Sparkassen), gelten im Sinne der Bestimmungen dieses Abkommens folgende Sparkassen:

(in Deutschland)

1. Stadtparkasse Beuthen O. S.,
2. Städtische Sparkasse Bomst,
3. Kreissparkasse Bütow,
4. Stadtparkasse Bütow,
5. Kreissparkasse Filehne in Schönlanke,
6. Kreissparkasse Fraustadt,
7. Kreissparkasse Gross-Wartenberg,
8. Kreissparkasse Guhrau,

<p>9. Kreissparkasse in Konitz,</p> <p>10. Sparkasse des Kreises Krotoschin,</p> <p>11. Sparkasse des Kreises Lissa,</p> <p>12. Kreissparkasse in Lublinitz,</p> <p>13. Stadtparkasse in Mewe,</p> <p>14. Kreissparkasse in Neustadt,</p> <p>15. Sparkasse des Kreises Neutomischel,</p> <p>16. Kreissparkasse in Rybnik,</p> <p>17. Kreissparkasse in Tarnowitz,</p> <p>18. Städtische Sparkasse zu Usch,</p> <p>19. Sparkasse der Kreises Bomst zu Wollstein;
(w Niemczech)</p> <p>1. Stadtparkasse Beuthen (Oberschl.),</p> <p>2. Städtische Sparkasse Bomst,</p> <p>3. Kreissparkasse Bütow,</p> <p>4. Stadtparkasse Bütow,</p> <p>5. Kreissparkasse Filehne in Schönlanke,</p> <p>6. Kreissparkasse Fraustadt,</p> <p>7. Kreissparkasse Gross Wartenberg,</p> <p>8. Kreissparkasse Gührau,</p> <p>9. Sparkasse des Kreises Hindenburg in Hindenburg (Oberschl.),</p> <p>10. Kreissparkasse des Lauenburger Kreises in Lauenburg i P.,</p> <p>11. Kreissparkasse Marienwerder,</p> <p>12. Kreissparkasse Meseritz,</p> <p>13. Kreissparkasse Namslau,</p> <p>14. Sparkasse des Kreises Osterode in Osterode (Ostpr.),</p> <p>15. Städtische Sparkasse Ratibor,</p> <p>16. Sparkasse des Kreises Rosenberg in Rosenberg (Westpr.),</p> <p>17. Kreissparkasse Schlochau,</p> <p>18. Städtische Sparkasse Tirschtiegel,</p> <p>19. Städtische Sparkasse Unruhstadt.</p> <p>(2) Kasy oszczędności, niewymienione w ust. 1, uważa się za nieprzecięte granicą.</p> | <p>9. Sparkasse des Kreises Hindenburg in Hindenburg O. S.,</p> <p>10. Kreissparkasse des Lauenburger Kreises in Lauenburg i P.,</p> <p>11. Kreissparkasse Marienwerder,</p> <p>12. Kreissparkasse Meseritz,</p> <p>13. Kreissparkasse Namslau,</p> <p>14. Sparkasse des Kreises Osterode in Osterode Ostpr.,</p> <p>15. Städtische Sparkasse Ratibor,</p> <p>16. Sparkasse des Kreises Rosenberg in Rosenberg Westpr.,</p> <p>17. Kreissparkasse Schlochau,</p> <p>18. Städtische Sparkasse Tirschtiegel,</p> <p>19. Städtische Sparkasse Unruhstadt;
(in Polen)</p> <p>1. Sparkasse des Kreises Adelnau,</p> <p>2. Sparkasse des Kreises Birnbaum,</p> <p>3. Sparkasse des Kreises Czarnikau,</p> <p>4. Stadtparkasse in Dirschau,</p> <p>5. Städtische Sparkasse zu Filehne,</p> <p>6. Kreissparkasse in Graudenz,</p> <p>7. Kreissparkasse in Karthaus,</p> <p>8. Sparkasse des Kreises Kolmar i P.,</p> <p>9. Kreissparkasse in Konitz,</p> <p>10. Sparkasse des Kreises Krotoschin,</p> <p>11. Sparkasse des Kreises Lissa,</p> <p>12. Kreissparkasse in Lublinitz,</p> <p>13. Stadtparkasse in Mewe,</p> <p>14. Kreissparkasse in Neustadt,</p> <p>15. Sparkasse des Kreises Neutomischel,</p> <p>16. Kreissparkasse in Rybnik,</p> <p>17. Kreissparkasse in Tarnowitz,</p> <p>18. Städtische Sparkasse zu Usch,</p> <p>19. Sparkasse des Kreises Bomst zu Wollstein.</p> <p>(2) Sparkassen, die im Absatz 1 nicht aufgeführt sind, gelten als durch die Grenzziehung nicht durchschnitten.</p> |
|---|--|

2. Rzeczowy zakres obowiązywania (stosunki prawne, które mają być uregulowane).

Artykuł 2.

(1) Według postanowień niniejszego układu mają być uregulowane tylko:

1. stosunki prawne (prawa i obowiązki) między przeciętymi kasami oszczędności a osobami, które w dniu wejścia w życie niniejszego układu mają swe miejsce zamieszkania (siedzibę) w jednym z państw, zawierających układ, o ile odnośne kasy oszczędności w dniu przecięcia granicą nie miały w niem swojej siedziby. W dalszym ciągu państwo to będzie oznaczone mianem „drugie Państwo”;
2. prawa przeciętych kas oszczędności na takich gruntach i ruchomościach, które położone są w drugim Państwie.

(2) Z zastrzeżeniem postanowień art. 29 podlegają układowi niniejszemu stosunki prawne, wymie-

2. Sachlicher Geltungsbereich (abzuwickelnde Rechtsverhältnisse).

Artikel 2.

(1) Nach den Bestimmungen dieses Abkommens werden nur abgewickelt:

1. Die Rechtsverhältnisse (Rechte und Verbindlichkeiten) zwischen den durchschnittlichen Sparkassen und solchen Personen die am Tage des Inkrafttretens des Abkommens ihren Wohnsitz (Sitz) in demjenigen vertragsschliessenden Staate haben, in dem sich am Tage der Grenzziehung der Sitz der durchschnittlichen Sparkasse nicht befunden hat (im folgenden „der andere Staat“ genannt).
2. Die Rechte der durchschnittlichen Sparkassen an solchen Grundstücken und beweglichen Sachen, die im Gebiete des anderen Staates belegen sind.

(2) Die im Absatz 1 bezeichneten Rechtsverhältnisse fallen unbeschadet der Bestimmungen des

nione w ust. 1, tylko o tyle, o ile już istniały w dniu przecięcia granicą i jeszcze istnieją w dniu wejścia w życie niniejszego układu.

(3) Stosunki prawne (prawa i obowiązki), nawiązane w imieniu przeciętych kas oszczędności dopiero po dniu przecięcia granicą, nie podlegają niniejszemu układowi; uprawniają lub obowiązują one tylko te kasy oszczędności, których organa je nawiązały.

Artykuł 3.

Za dzień przecięcia granicą uważa się:

1. co do kas oszczędności, wymienionych w artykule 1 ust. 1 pod (w Polsce) 12, 16, 17 i (w Niemczech) 1, 9, 15 dzień 16 czerwca 1922 r.,
2. co do wszystkich innych przeciętych kas oszczędności dzień 10 stycznia 1920 r.

3. Stosunek przeciętych kas oszczędności do swych związków poręczających.

Artykuł 4.

(1) Ilekroć w niniejszym układzie jest mowa o stosunkach prawnych (prawach i obowiązkach) kas oszczędności, należy pod nimi rozumieć, o ile kasy oszczędności nie mają własnej osobowości prawnej, te stosunki prawne, które według ustawowych przepisów Państw, zawierających układ, należą do odrębnego, celom kas oszczędności służącego, majątku ich związków poręczających.

(2) Jeżeli obszar związku poręczającego danej przeciętej kasy oszczędności jest również przecięty granicą, natomiast, o ile chodzi o uregulowanie stosunków prawnych owej kasy oszczędności, uważa się za jej związek poręczający w rozumieniu niniejszego układu wyłącznie część dawniejszego związku poręczającego, należąca do Państwa, w obrębie którego jest położona miejscowość, w której w dniu przecięcia granicą znajdowała się siedziba przeciętej kasy oszczędności.

(3) Przepisy ustaw krajowych o odpowiedzialności związków poręczających za zobowiązania kas oszczędności pozostają nienaruszone. Położone na obszarze drugiego Państwa części związków poręczających za przecięte kasy oszczędności, są atoli wolne od wszelkiej odpowiedzialności za zobowiązania przeciętych kas oszczędności.

(4) Postanowienia ust. 3 nie mają zastosowania do takich roszczeń kas oszczędności do ich związków poręczających, które opierają się na osobnej czynności prawnej (artykuł 22).

4. Prawo, które ma być stosowane.

Artykuł 5.

(1) Przy uregulowaniu stosunków prawnych, wymienionych w artykule 2, stosuje się postanowienia układu waloryzacyjnego, o ile poniżej nie postanowiono inaczej.

(2) W rozumieniu niniejszego układu uważa się za postanowienia układu waloryzacyjnego:

1. postanowienia polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego z dnia 5 lipca 1928 r.,

Artikel 29 nur insoweit unter dieses Abkommen, als sie am Tage der Grenzziehung schon bestanden haben und beim Inkrafttreten dieses Abkommens noch bestehen.

(3) Rechtsverhältnisse (Rechte und Verbindlichkeiten), die im Namen der durchschnittenen Sparkassen nach dem Tage der Grenzziehung neu begründet worden sind, fallen nicht unter dieses Abkommen, sondern berechtigen oder verpflichten nur diejenigen Sparkassen, deren Organe sie begründet haben.

Artikel 3.

Als Tag der Grenzziehung gilt:

1. hinsichtlich der im Artikel 1 Absatz 1 zu (in Deutschland) 1, 9 und 15 sowie zu (in Polen) 12, 16 und 17 aufgeführten Sparkassen der 16. Juni 1922,
2. hinsichtlich aller übrigen durchschnittenen Sparkassen der 10. Januar 1920.

2. Verhältnis der durchschnittenen Sparkassen zu ihren Gewährverbänden.

Artikel 4.

(1) Soweit in diesem Abkommen von Rechtsverhältnissen (Rechten und Verbindlichkeiten) der Sparkassen die Rede ist, sind darunter, falls die Sparkassen eigene Rechtspersönlichkeiten nicht besitzen, die zu dem besonderen Sparkassenvermögen ihrer Gewährverbände nach den gesetzlichen Vorschriften der vertragschliessenden Staaten gehörigen Rechtsverhältnisse zu verstehen.

(2) Ist das Gebiet des Gewährverbandes einer durchschnittenen Sparkasse durch die Grenzziehung ebenfalls durchschnittenen, so gilt für die Abwicklung der Rechtsverhältnisse dieser Sparkasse als deren Gewährverband im Sinne dieses Abkommens ausschliesslich derjenige Teil des früheren Gewährverbandes, welcher zu dem Staate gehört, worin der Ort liegt, an dem sich am Tage der Grenzziehung der Sitz der durchschnittenen Sparkasse befunden hat.

(3) Die landesgesetzlichen Vorschriften über die Haftung der Gewährverbände für die Verbindlichkeiten der Sparkassen bleiben unberührt. Die Teile der Gewährverbände der durchschnittenen Sparkassen, die im Gebiete des anderen Staates liegen, werden jedoch von jeder Haftung für die Verbindlichkeiten der durchschnittenen Sparkassen frei.

(4) Die Bestimmungen des Absatz 3 finden keine Anwendung auf die durch besonderes Rechtsgeschäft begründeten Forderungen der Sparkassen gegenüber ihren Gewährverbänden (Artikel 22).

4. Anzuwendendes Recht.

Artikel 5.

(1) Bei der Abwicklung der im Artikel 2 bezeichneten Rechtsverhältnisse finden die Bestimmungen des Aufwertungsabkommens Anwendung, soweit nicht nachstehend etwas anderes bestimmt ist.

(2) Unter den Bestimmungen des Aufwertungsabkommens sind im Sinne dieses Abkommens zu verstehen:

1. die Bestimmungen des deutsch-polnischen Aufwertungsabkommens vom 5. Juli 1928,

2. postanowienia protokołu końcowego, ustalonego w dniu 5 lipca 1928 r. przy podpisaniu polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego.

Rozdział II. REGULOWANIE PASSYWÓW.

1. W ogólności.

Artykuł 6.

(1) Zobowiązania przeciętych kas oszczędności, które w myśl artykułu 2 mają być uregulowane według postanowień niniejszego układu, przechodzą z dniem wejścia w życie niniejszego układu bez względu na skutki prawne, spowodowane przecięciem granicą, wyłącznie na kasy oszczędności, wymienione w ust. 2 (następcze kasy oszczędności). Do skuteczności prawnej przejścia tych zobowiązań nie potrzeba żadnego osobnego aktu prawnego.

(2) W rozumieniu ust. 1 uważa się za następcze kasy oszczędności dla:

(w Polsce)

1. Sparkasse des Kreises Adelnau:
Komunalną Kasę Oszczędności powiatu odolanowskiego w Odolanowie;
2. Sparkasse des Kreises Birnbaum:
Komunalną Kasę Oszczędności powiatu międzychodzkiego w Międzychodzie;
3. Sparkasse des Kreises Czarnkau:
Komunalną Kasę Oszczędności powiatu czarnkowskiego w Czarnkowie;
4. Stadtparkasse in Dirschau:
Komunalną Kasę Oszczędności miasta Tczew w Tczewie;
5. Städtische Sparkasse zu Filehne:
Komunalną Kasę Oszczędności miasta Wielenia w Wieleniu;
6. Kreissparkasse in Graudenz:
Komunalną Kasę Oszczędności powiatu grudziądzkiego w Grudziądzu;
7. Kreissparkasse in Karthaus:
Komunalną Kasę Oszczędności powiatu kartuskiego w Kartuzach;
8. Sparkasse des Kreises zu Kolmar i. P.:
Komunalną Kasę Oszczędności powiatu chodzieskiego w Chodziesy;
9. Kreissparkasse in Konitz:
Komunalną Kasę Oszczędności powiatu chojnickiego w Chojnicach;
10. Sparkasse des Kreises Krotoschin:
Komunalną Kasę Oszczędności powiatu krotoszyńskiego w Krotoszynie;
11. Sparkasse des Kreises Lissa:
Komunalną Kasę Oszczędności powiatu leszczyńskiego w Lesznie;
12. Kreissparkasse in Lublinitz:
Powiatową Kasę Oszczędności w Lublińcu;
13. Stadtparkasse in Mewe:
Komunalną Kasę Oszczędności miasta Gniew w Gniewie;
14. Kreissparkasse in Neustadt:

2. die Bestimmungen des bei der Unterzeichnung des deutsch-polnischen Aufwertungsabkommens vereinbarten Schlussprotokolls vom 5. Juli 1928.

II. Abschnitt. ABWICKELUNG DER PASSIVEN.

1. Allgemeines.

Artikel 6.

(1) Die gemäss Artikel 2 nach den Bestimmungen dieses Abkommens abzuwickelnden Verbindlichkeiten der durchschnittenen Sparkassen gehen mit dem Tage des Inkrafttretens dieses Abkommens ohne Rücksicht auf die durch die Grenzziehung bedingten Rechtsfolgen ausschliesslich auf die im Absatz 2 bezeichneten Sparkassen (Rechtsnachfolgesparkassen) über. Zur rechtlichen Wirksamkeit des Rechtsübergangs dieser Verbindlichkeiten bedarf es keiner besonderen Rechtshandlung.

(2) Als Rechtsnachfolgesparkassen im Sinne des Absatz 1 gelten:

(in Deutschland)

1. für die Stadtparkasse Beuthen O. S.:
die Stadtparkasse Beuthen O. S.;
2. für die Städtische Sparkasse Bomst:
die Städtische Sparkasse Bomst;
3. für die Kreissparkasse Bütow:
die Kreissparkasse Bütow;
4. für die Stadtparkasse Bütow:
die Stadtparkasse Bütow;
5. für die Kreissparkasse Filehne in Schönlanke:
die Kreissparkasse des Netzekreises in Schönlanke;
6. für die Kreissparkasse Fraustadt:
die Kreis- und Stadtparkasse Fraustadt;
7. für die Kreissparkasse Gross Wartenberg:
die Kreis- und Stadtparkasse Gross Wartenberg;
8. für die Kreissparkasse Guhrau:
die Kreissparkasse Guhrau;
9. für die Sparkasse des Kreises Hindenburg in Hindenburg O. S.:
die Stadtpar- und Girokasse in Hindenburg O. S.;
10. für die Kreissparkasse des Lauenburger Kreises in Lauenburg i. P.:
die Kreissparkasse des Lauenburger Kreises in Lauenburg i. P.;
11. für die Kreissparkasse Marienwerder:
die Kreis- und Stadtparkasse Marienwerder;
12. für die Kreissparkasse Meseritz:
die Kreissparkasse Meseritz;
13. für die Kreissparkasse Namslau:
die Kreissparkasse Namslau;
14. für die Sparkasse des Kreises Osterode in Osterode (Ostpr.):

- Komunalną Kasę Oszczędności powiatu morskiego w Wejherowie;
15. Stadtparkasse des Kreises Neutomischel:
Komunalną Kasę Oszczędności powiatu nowotomyskiego w Nowym-Tomyślu;
16. Kreissparkasse in Rybnik:
Powiatową Kasę Oszczędności w Rybniku;
17. Kreissparkasse in Tarnowitz:
Powiatową Kasę Oszczędności w Tarnowskich Górach;
18. Städtische Sparkasse Usch:
Komunalną Kasę Oszczędności miasta Ujścia w Ujściu;
19. Sparkasse des Kreises Bomst zu Wollstein:
Komunalną Kasę Oszczędności powiatu wolsztyńskiego w Wolsztynie;

(w Niemczech)

1. Stadtparkasse Beuthen (Oberschl.):
die Stadtparkasse Beuthen (Oberschl.).
2. Städtische Sparkasse Bomst:
die Städtische Sparkasse Bomst.
3. Kreissparkasse Bütow:
die Kreissparkasse Bütow.
4. Stadtparkasse Bütow:
die Stadtparkasse Bütow.
5. Kreissparkasse Filehne in Schönlanke:
die Kreissparkasse des Netzekreises in Schönlanke.
6. Kreissparkasse Fraustadt:
die Kreis- und Stadtparkasse Fraustadt.
7. Kreissparkasse Gross Wartenberg:
die Kreis- und Stadtparkasse Gross Wartenberg.
8. Kreissparkasse Guhrau:
die Kreissparkasse Guhrau.
9. Sparkasse des Kreises Hindenburg in Hindenburg (Oberschl.):
die Stadt-, Spar- und Girokasse in Hindenburg (Oberschl.).
10. Kreissparkasse des Lauenburger Kreises in Lauenburg i. P.:
die Kreissparkasse des Lauenburger Kreises in Lauenburg;
11. Kreissparkasse Marienwerder:
die Kreis- und Sparkasse Marienwerder.
12. Kreissparkasse Meseritz:
die Kreissparkasse Meseritz.
13. Kreissparkasse Namslau:
die Kreissparkasse Namslau.
14. Sparkasse des Kreises Osterode in Osterode (Ostpr.):
die Sparkasse des Kreises Osterode in Osterode (Ostpr.).

- die Sparkasse des Kreises Osterode in Osterode (Ostpr.);
15. für die Städtische Sparkasse Ratibor:
die Stadtsp- und Girokasse Ratibor;
16. für die Sparkasse des Kreises Rosenberg in Rosenberg (Westpr.):
die Sparkasse des Kreises Rosenberg in Rosenberg (Westpr.);
17. für die Kreissparkasse Schlochau:
die Kreissparkasse Schlochau;
18. für die Städtische Sparkasse Tirschtiegel:
die Städtische Sparkasse Tirschtiegel;
19. für die Städtische Sparkasse Unruhstadt:
die Städtische Sparkasse Unruhstadt;

(in Polen)

1. für die Sparkasse des Kreises Adelnau:
Komunalna Kasa Oszczędności powiatu odolanowskiego w Odolanowie;
2. für die Sparkasse des Kreises Birnbaum:
Komunalna Kasa Oszczędności powiatu międzychodzkiego w Międzychodzie;
3. für die Sparkasse des Kreises Czarnikau:
Komunalna Kasa Oszczędności powiatu czarnkowskiego w Czarnkowie;
4. für die Stadtparkasse in Dirschau:
Komunalna Kasa Oszczędności miasta Tczewa w Tczewie;
5. für die Städtische Sparkasse zu Filehne:
Komunalna Kasa Oszczędności miasta Wielenia w Wieleniu;
6. für die Kreissparkasse in Graudenz:
Komunalna Kasa Oszczędności powiatu grudziądzkiego w Grudziądzu;
7. für die Kreissparkasse in Karthaus:
Komunalna Kasa Oszczędności powiatu kartuskiego w Kartuzach;
8. für die Sparkasse des Kreises Kolmar i. P.:
Komunalna Kasa Oszczędności powiatu chodzieskiego w Chodzieży;
9. für die Kreissparkasse in Konitz:
Komunalna Kasa Oszczędności powiatu chojnickiego w Chojnicach;
10. für die Sparkasse des Kreises Krotoschin:
Komunalna Kasa Oszczędności powiatu krotoszyńskiego w Krotoszynie;
11. für die Sparkasse des Kreises Lissa:
Komunalna Kasa Oszczędności powiatu leszczyńskiego w Lesznie;
12. für die Kreissparkasse in Lublinitz:
Powiatowa Kasa Oszczędności w Lublińcu;
13. für die Stadtparkasse in Mewe:
Komunalna Kasa Oszczędności miasta Gniew w Gniewie;
14. für die Kreissparkasse in Neustadt:
Komunalna Kasa Oszczędności powiatu morskiego w Wejherowie;

15. Städtische Sparkasse Ratibor:
die Stadt-, Spar- und Girokasse Ratibor.

16. Sparkasse des Kreises Rosenberg (Westpr.):
die Sparkasse des Kreises Rosenberg in Rosen-
berg (Westpr.).

17. Kreissparkasse Schlochau:
die Kreissparkasse Schlochau.

18. Städtische Sparkasse Tirschtiegel:
die Städtische Sparkasse Tirschtiegel.

19. Städtische Sparkasse Unruhstadt:
die Städtische Sparkasse Unruhstadt.

2. Szczególne postanowienia o regulowaniu wkładek oszczędnościowych,

Artykuł 7.

Następcze kasy oszczędności mają obowiązek wypłacenia wkładki oszczędnościowych, które stały się płatne, okazicielowi książeczki oszczędnościowej, o ile na książeczce nie umieszczono formalnego zastrzeżenia co do wypłaty, albo o ile nie jest wyraźnie widoczne, że okaziciel nie jest uprawniony do rozporządzania wkładką oszczędnościową.

Artykuł 8.

Następcze kasy oszczędności winny na wniosek deponentów przekazać za przedłożeniem książeczki oszczędnościowej wkładki oszczędnościowe, które stały się płatne, na kasę oszczędności drugiego Państwa.

Artykuł 9.

(1) O ile dla braku danych o stanie kont oszczędnościowych miara przerachowania wkładki oszczędnościowych nie może być dla poszczególnych polskich następczych kas oszczędności oznaczoną, natenczas komisarz państwowy, właściwy dla tych kas oszczędności, może publicznie wezwać deponentów do zgłoszenia swych roszczeń w ciągu odpowiednio wyznaczonego czasokresu. Wezwanie to należy bezzwłocznie podać do wiadomości Rządu Niemieckiego.

(2) Jeżeli deponent nie zgłosi swego roszczenia przed upływem przepisane go czasokresu, natenczas może od odnośnej kasy oszczędności żądać wypłaty kwoty, wynikającej z przerachowania, dopiero po upływie dwóch lat od dnia płatności innych wkładki oszczędnościowych.

Artykuł 10.

(1) Kwoty, wynikające z przerachowania wkładki oszczędnościowych, które podlegają przerachowaniu według polskich przepisów, są płatne z dniem oznaczenia miary przerachowania przez właściwego komisarza państwowego.

(2) O ileby co do poszczególnych kas oszczędności oznaczenia tego nie można było skutecznie w ciągu 6 miesięcy po wejściu w życie niniejszego układu, komisarz państwowy wyznaczy tymczasową miarę przerachowania, według której następcze kasy

15. für die Sparkasse des Neutomischel:
Komunalna Kasa Oszczędności powiatu nowotomyskiego w Nowym-Tomyślu;

16. für die Kreissparkasse in Rybnik:
Powiatowa Kasa Oszczędności w Rybniku;

17. für die Kreissparkasse in Tarnowitz:
Powiatowa Kasa Oszczędności w Tarnowskich Górach;

18. für die Städtische Sparkasse Usch:
Komunalna Kasa Oszczędności miasta Ujścia w Ujściu;

19. für die Sparkasse des Kreises Bomst zu Wollstein:
Komunalna Kasa Oszczędności powiatu wolsztyńskiego w Wolsztynie.

2. Besondere Bestimmungen über die Abwicklung der Sparguthaben,

Artikel 7.

Die Rechtsnachfolgesparkassen sind verpflichtet, die Sparguthaben an den Vorleger des Sparbuches bei Fälligkeit auszuzahlen, soweit nicht

1. ein förmlicher Sperrvermerk im Sparbuch besteht oder

2. offensichtlich ist, dass der Vorleger des Sparbuches zur Verfügung über das Sparguthaben nicht befugt ist.

Artikel 8.

Auf Antrag der Spargläubiger haben die Rechtsnachfolgesparkassen fällige Spareinlagen bei Vorlegung des Sparbuches auf eine Sparkasse des anderen Staates zu übertragen.

Artikel 9.

(1) Soweit bei einzelnen polnischen Rechtsnachfolgesparkassen die Festsetzung des Aufwertungssatzes für die Sparguthaben mangels Unterlagen über die Sparkonten nicht möglich ist, kann der für diese Sparkassen zuständige Staatskommissar die Spargläubiger zur Anmeldung ihrer Ansprüche binnen einer angemessenen Frist öffentlich auffordern. Die Aufforderung ist unverzüglich der Deutschen Regierung mitzuteilen.

(2) Meldet der Spargläubiger seinen Anspruch nicht vor dem Ablauf der vorgeschriebenen Frist an, so kann er die Auszahlung des Aufwertungsbetrages erst nach Ablauf von 2 Jahren nach Fälligkeit der übrigen Sparguthaben bei der betreffenden Sparkasse verlangen.

Artikel 10.

(1) Die Aufwertungsbeträge der Sparguthaben, die nach polnischen Vorschriften aufzuwerten sind, werden mit dem Tage der Festsetzung des Aufwertungssatzes durch den zuständigen Staatskommissar fällig.

(2) Sollte eine solche Festsetzung bei einzelnen Sparkassen nicht binnen 6 Monaten nach Inkrafttreten dieses Abkommens möglich sein, so hat der Staatskommissar einen vorläufigen Aufwertungssatz festzusetzen, nach dem die Rechtsnachfolgesparkas-

oszczędności na wniosek deponentów mają dokonać wypłat tymczasowych.

Artykuł 11.

Wnioski i zgłoszenia deponentów, przewidziane w artykułach 7—10, nie wymagają żadnej, szczególnej formy i mogą być dokonane w języku polskim lub niemieckim.

Rozdział III. REGULOWANIE AKTYWÓW.

1. W ogólnosci.

Artykuł 12.

Kwoty, uzyskane wzamian za prawa przeciętych kas oszczędności i w myśl artykułu 2 podlegające uregulowaniu według postanowień niniejszego układu, przypadają następczym kasom oszczędności stosownie do następujących postanowień.

Artykuł 13.

(1) Podlegające uregulowaniu prawa przeciętych kas oszczędności przechodzą z wejściem w życie niniejszego układu z mocy samego prawa na instytucję powierniczą, wyznaczoną przez Rząd tego Państwa, zawierającego układ, w którym grunty i ruchomości, których prawa te dotyczą, są położone, lub dłużnicy, przeciw którym prawa te się zwracają, mają swe miejsce zamieszkania (siedzibę). Do skuteczności przejścia praw nie potrzeba ani wydania listów hipotecznych lub listów gruntowych, ani wpisu w księgę wieczystą, ani żadnego innego aktu prawnego.

(2) Instytucje powiernicze, przewidziane w ust. 1, mają bez uszczerbku dla postanowień artykułu 25, ust. 2 wydać następczym kasom oszczędności kwoty, uzyskane wzamian za prawa, które przeszły na te instytucje.

2. Szczególne postanowienia o regulowaniu poszczególnych aktywów.

Artykuł 14.

O ile do praw, wymienionych w artykule 13, które przechodzą na instytucje powiernicze, należą hipoteki, podlegające umorzeniu według planu amortyzacyjnego, natenczas co do wysokości kwoty, wynikającej z przerachowania tych hipotek, mają zastosowanie postanowienia artykułów 15—19.

Artykuł 15.

(1) Od niespłaconej jeszcze w dniu przecięcia granicą kwoty, przypadającej na hipoteki, zapisane na gruntach w Polsce położonych, odliczyć należy:

1. przewidziane w planie amortyzacyjnym raty amortyzacyjne, jeżeli zapłata, uiszczona przed dniem 28 kwietnia 1924 r., nominalną kwotą odpowiada dłużnej racie amortyzacyjnej. Warunek ten uważa się za spełniony, gdy kwota zapłacona w markach polskich nominalną kwotą dosięga dłużnego świadczenia (raty, obejmującej odsetki i amortyzację). Jeżeli kasa oszczędności, wymieniona w artykule 6 jako następcza kasa oszczędności, zapisała zapłatę na dobro dłużnika w markach niemieckich, nale-

sen den Sparern auf Antrag vorläufige Auszahlungen zu leisten haben.

Artikel 11.

Anträge und Anmeldungen der Sparer auf Grund der Artikel 7 bis 10 bedürften keiner besonderen Form und können in deutscher oder polnischer Sprache erfolgen.

III. Abschnitt. ABWICKELUNG DER AKTIVEN.

1. Allgemeines.

Artikel 12.

Der Erlös der gemäss Artikel 2 nach den Bestimmungen dieses Abkommens abzuwickelnden Rechte der durchschnittlichen Sparkassen fliesst nach Massgabe der nachstehenden Bestimmungen den Rechtsnachfolgesparkassen zu.

Artikel 13.

(1) Die der Abwicklung unterliegenden Rechte der durchschnittlichen Sparkassen gehen mit dem Inkrafttreten dieses Abkommens von Rechts wegen auf eine von der Regierung desjenigen vertragschliessenden Staates zu bezeichnende Treuhandstelle über, in dessen Gebiet die Grundstücke oder beweglichen Sachen, auf die sich diese Rechte beziehen, belegen sind oder die Schuldner, gegen die sich diese Rechte richten, ihren Wohnsitz (Sitz) haben. Zur Wirksamkeit des Rechtsübergangs bedarf es weder der Aushändigung der Hypotheken- oder Grundschuldbriefe noch der Eintragung im Grundbuche noch einer sonstigen Rechtshandlung.

(2) Die im Absatz 1 vorgesehenen Treuhandstellen haben unbeschadet der Bestimmung des Artikel 25 Absatz 2 den Erlös der auf sie übergebenen Rechte der durchschnittlichen Sparkassen deren Rechtsnachfolgesparkassen herauszugeben.

2. Besondere Bestimmungen über die Abwicklung einzelner Aktiven.

Artikel 14.

Soweit zu den im Artikel 13 bezeichneten Rechten, die auf die Treuhandstellen übergehen, Hypotheken gehören, die einer planmässigen Tilgung unterliegen, gelten für die Höhe des Aufwertungsbeitrags dieser Hypotheken die Bestimmungen der Artikel 15 bis 19.

Artikel 15.

(1) Bei auf polnischen Grundstücken eingetragenen Hypotheken sind von dem am Tage der Grenzziehung noch nicht zurückgezahlten Betrage abzuziehen:

1. die im Tilgungsplan vorgesehenen Tilgungsraten, wenn die vor dem 28.4.1924 geleistete Zahlung dem Nennbetrage der geschuldeten Tilgungsrate entspricht. Dies gilt als erfüllt, wenn der in polnischer Mark gezahlte Betrag dem Nennbetrag nach die geschuldete Leistung (Zinsen und Tilgungsrate) erreicht. Ist die Zahlung bei der im Artikel 6 als Rechtsnachfolgesparkasse bezeichneten Sparkasse dem Schuldner in deutscher Mark gutgebracht, so wird der gutgebrachte Betrag zum letzten Kurs der deutschen Mark

ży kwotę, zapisaną na dobro dłużnika, przeliczyć na marki polskie według ostatniego kursu marki niemieckiej z przed dnia, w którym kasa oszczędności tę kwotę otrzymała. Kurs ustala się według tabeli, którą Rząd Polski wręczy Rządowi Niemieckiemu w myśl artykułu 37 ust. 2 lit. b układu waloryzacyjnego. Jeżeli ustalona w ten sposób kwota uiszczonej zapłaty nominalną kwotą nie dosięga raty dłużnej, należy ją zarachować najpierw na odsetki, a resztę na ratę amortyzacyjną;

2. kwoty, wpłacone przed dniem 28 kwietnia 1924 r. i przeznaczone według wyraźnego oświadczenia dłużnika na nadzwyczajną spłatę, w wysokości nominalnej, ustalonej w myśl postanowień pod 1.

(2) Do obliczonej według ust. 1 reszty kwoty, przypadającej na hipoteki, należy doliczyć odsetki za czas od dnia przecięcia granicą, do dnia 30 czerwca 1924 r., o ile ich w myśl postanowień ust. 1, pod 1 nie należy uważać za umorzone. Kwotę, obliczoną w ten sposób, należy przerachować na złote według skali, zawartej w § 2 rozporządzenia polskiego z dnia 14 maja 1924 r., i z kwoty tej przyjąć 15 od sta jako kwotę, wynikającą z przerachowania.

Artykuł 16.

(1) Hipoteki, wymienione w artykule 15 ust. 1, należy umorzyć w sposób następujący:

1. w ciągu trzech miesięcy po wezwaniu — należy uiszczyć kwoty, wynikające z przerachowania, które nie przekraczają 100 złotych, jak również końcówki pozostałe po zaokrągleniu kwot, wynikających z przerachowania do 100 złotych lub wielokrotności 100 złotych;
2. w ciągu jednego roku — należy uiszczyć kwoty, wynikające z przerachowania, które wynoszą ponad 100 złotych, a nie przekraczają 500 złotych;
3. w ciągu dwóch lat — należy uiszczyć w dwóch równych ratach rocznych kwoty, wynikające z przerachowania, które wynoszą ponad 500 złotych, a nie przekraczają 1000 złotych.

(2) Kwoty, wynikające z przerachowania, które po zaokrągleniu w myśl ust. 1 pod 1, wynoszą ponad 1000 złotych, należy poczynszy od dnia 1 lipca 1924 r. umarzać w półrocznych ratach w wysokości 2,5 od sta rocznie z doliczeniem zaoszczędzonych odsetek.

(3) Od wymienionych w ust. 1 pod 1 końcówek kwot, wynikających z przerachowania, nie pobiera się odsetek za czas od dnia 1 lipca 1924 r.

(4) Zapłatę, uiszczoną w złotych po dniu 27 kwietnia 1924 r. należy zaliczyć nominalną kwotą na świadczenia, płatne po dniu 30 czerwca 1924 r., a pozostałą resztę na kwotę, wynikającą z przerachowania. Jeżeli kasa oszczędności zapisała zapłatę na dobro dłużnika w markach rentowych lub w markach Rzeszy, natenczas zapisaną na dobro dłużnika kwotę należy przeliczyć na złote według ostatniego kursu marki rentowej lub marki Rzeszy Niemieckiej z przed dnia, w którym kasa oszczędności kwotę tę

vor dem Tage des Eingangs bei der Sparkasse in polnische Mark umgerechnet. Der Kurs ist der Tabelle zu entnehmen, welche die Polnische Regierung der Deutschen Regierung gemäss Artikel 37 Abs. 2b) des Aufwertungsabkommens aushändigt. Erreicht der so fest gestellte Betrag der geleisteten Zahlung dem Nennbetrag nach nicht die geschuldete Teilleistung, so wird er zunächst auf die Zinsen und mit seinem Rest auf die Tilgungsrate in Ansatz gebracht;

2. die vor dem 28. 4. 1924 geleisteten und nach der ausdrücklichen Erklärung des Schuldners als ausserordentliche Rückzahlung bestimmten Beträge mit dem nach den Bestimmungen unter Nr. 1 festzustellenden Nennbeträge.

(2) Dem nach Absatz 1 berechneten Restbeträge der Hypotheken sind Zinsen für die Zeit vom Tage der Grenzziehung bis zum 30. 6. 1924 hinzuzurechnen, soweit sie nicht im Sinne der Bestimmungen des Absatz 1 Nr. 1 als getilgt anzusehen sind. Der so ermittelte Betrag ist unter Zugrundelegung der im § 2 der polnischen Verordnung vom 14. 5. 1924 enthaltenen Skala in Zloty umzurechnen, und es sind 15 vom Hundert hiervon als Aufwertungsbetrag festzustellen.

Artikel 16.

(1) Die im Artikel 15 Absatz 1 bezeichneten Hypotheken sind wie folgt zu tilgen:

1. innerhalb dreier Monate nach Aufforderung die Aufwertungsbeträge von nicht mehr als 100 Zloty sowie die bei Abrundung auf 100 Zloty oder ein Vielfaches davon verbleibenden Spitzen der Aufwertungsbeträge,
2. innerhalb eines Jahres die Aufwertungsbeträge von mehr als 100 Zloty bis 500 Zloty,
3. innerhalb zweier Jahre in zwei gleichen Jahresraten die Aufwertungsbeträge von mehr als 500 Zloty bis 1000 Zloty.

(2) Die nach Absatz 1 Nr. 1 abgerundeten Aufwertungsbeträge von mehr als 1000 Zloty sind vom 1. 7. 1924 an mit 2,5 vom Hundert jährlich zuzüglich der ersparten Zinsen in Halbjahresraten zu tilgen.

(3) Von den im Absatz 1 Nr. 1 bezeichneten Spitzen der Aufwertungsbeträge werden Zinsen für die Zeit vom 1. 7. 1924 an nicht erhoben.

(4) Eine nach dem 27. 4. 1924 in Zloty geleistete Zahlung ist dem Nennbeträge nach auf die nach dem 30. 6. 1924 fälligen Leistungen und mit ihrem Reste auf den Aufwertungsbetrag anzurechnen. Ist eine Zahlung bei der Sparkasse in Rentenmark oder Reichsmark gutgebracht, so ist der gutgebrachte Betrag zum letzten Kurse der Rentenmark oder Reichsmark vor dem Tage des Eingangs bei der Sparkasse in Zloty umzurechnen und nach Satz 1 anzurechnen. Der Kurs ist der Tabelle zu

otrzymała, a następnie zaliczyć w myśl zdania 1. Kurs ustala się według tabeli, którą Rząd Polski wręczy Rządowi Niemieckiemu w myśl artykułu 38 ust. 5 układu waloryzacyjnego.

(5) Świadczenia, zaległe za czas od dnia 1 lipca 1924 r. do pierwszego dnia półroczka kalendarzowego, następującego po dniu wejścia w życie niniejszego układu, należy umarzać przez bieżące spłaty w wysokości bieżących świadczeń oprócz nich i jednocześnie z nimi. Postanowienie to ma tylko wówczas zastosowanie, gdy świadczenia zaległe przekraczają ogółem kwotę 500 złotych.

(6) Dodatku na koszty administracyjne nie pobiera się.

(7) Miejscem dopełnienia spłat jest siedziba polskiej instytucji powierniczej.

Artykuł 17.

(1) Od niespłaconej jeszcze w dniu przecięcia granicą kwoty, która przypada na hipoteki, zapisane na gruntach położonych w Rzeszy Niemieckiej, należy w wysokości nominalnej odliczyć raty amortyzacyjne, przewidziane w planie amortyzacyjnym, które uiszczono zostały w czasie do dnia 14 czerwca 1922 r., oraz te kwoty, które według wyraźnego oświadczenia dłużnika uiszczono zostały na nadzwyczajną spłatę długu. Przy tem obliczeniu liczy się markę polską jako równą marce niemieckiej.

(2) Obliczoną w ten sposób resztę kwoty, która przypada na hipoteki, należy oznaczyć w markach złotych według przepisów §§ 2 i 3 niemieckiej ustawy waloryzacyjnej.

(3) Od kwoty, przypadającej w markach złotych na hipoteki, należy obliczyć 25 od sta jako podstawową kwotę przerachowania.

(4) Jeżeli po dniu 14 czerwca 1922 r. wpłacone zostały w markach polskich lub niemieckich raty amortyzacyjne, przewidziane w planie amortyzacyjnym lub kwoty, przewidziane według wyraźnego oświadczenia dłużnika na nadzwyczajną spłatę długu, natenczas należy wpłaty te zaliczyć na podstawową kwotę przerachowania w wysokości kwoty, obliczonej według załącznika do § 2 niemieckiej ustawy waloryzacyjnej w markach złotych na dzień, w którym kasa oszczędności, wymieniona w artykule 6 jako następcza kasa oszczędności, wpłatę otrzymała; rat amortyzacyjnych, przewidzianych w planie amortyzacyjnym, które wpłynęły po dniu 31 grudnia 1922 r., nie uwzględnia się. Jeżeli wpłaty te uiszczano w czasie do dnia 14 lipca 1925 r. w markach rentowych lub w markach Rzeszy Niemieckiej, uważa się ich kwotę nominalną za wyrażoną w markach złotych.

(5) Jeżeli raty amortyzacyjne, przewidziane w planie amortyzacyjnym, lub wpłaty, przewidziane według wyraźnego oświadczenia dłużnika na nadzwyczajną spłatę długu, uiszczono w innej walucie w czasie do dnia 14 lipca 1925 r., postanowienia powyższe nie wykluczają zaliczenia ich jako świadczeń rzeczowych w rozumieniu niemieckich przepisów o waloryzacji.

(6) Obliczoną w myśl ustępów 3 do 5 resztę podstawowej kwoty przerachowania należy uznać za kwotę wynikającą z przerachowania i począwszy od

entnehmen, die von der Polnischen Regierung gemäss Artikel 33 Absatz 5 des Aufwertungsgesetzes der Deutschen Regierung ausgehändigt wird.

(5) Rückständige Leistungen aus der Zeit vom 1. 7. 1924 bis zum ersten Tage des Kalenderhalbjahres, das dem Tage des Inkrafttretens dieses Abkommens folgt, sind durch fortlaufende Leistungen zu tilgen, die in Höhe der laufenden Leistung neben dieser und gleichzeitig mit ihr zu entrichten sind. Diese Bestimmung findet nur Anwendung, wenn die rückständigen Leistungen insgesamt den Betrag von 500 Zloty übersteigen.

(6) Ein Verwaltungskostenbeitrag wird nicht erhoben.

(7) Erfüllungsort für die Zahlungen ist der Sitz der polnischen Treuhandstelle.

Artikel 17.

(1) Bei auf deutschen Grundstücken eingetragenen Hypotheken sind von dem am Tage der Grenzziehung noch nicht zurückgezahlten Beträge die bis zum 14. 6. 1922 geleisteten planmässigen Tilgungsraten und nach der ausdrücklichen Erklärung des Schuldners als ausserordentliche Rückzahlung geleisteten Beträge zum Nennbetrage abzuziehen. Für diese Berechnung wird die polnische Mark der deutschen Mark gleichgerechnet.

(2) Der hiernach errechnete Restbetrag der Hypotheken ist unter Zugrundelegung der Vorschriften der §§ 2, 3 des deutschen Aufwertungsgesetzes in Goldmark festzustellen.

(3) Von dem Goldmarkbetrag der Hypotheken sind 25 vom Hundert als Aufwertungsgrundbetrag zu errechnen.

(4) Sind planmässige Tilgungszahlungen oder von dem Schuldner als ausserordentliche Rückzahlungen ausdrücklich bezeichnete Beträge in deutscher oder polnischer Mark nach dem 14. 6. 1922 entrichtet, so sind sie zu ihrem nach der Anlage zu § 2 des deutschen Aufwertungsgesetzes ermittelten Goldmarkbetrage am Tage des Eingangs bei der im Artikel 6 als Rechtsnachfolgesparkasse bezeichneten Sparkasse auf den Aufwertungsgrundbetrag anzurechnen; nach dem 31. 12. 1922 eingegangene planmässige Tilgungszahlungen bleiben ausser Ansatz. Sind solche Zahlungen bis zum 14. 7. 1925 in Rentenmark oder Reichsmark bewirkt, so gilt ihr Nennbetrag als Goldmarkbetrag.

(5) Sind planmässige Tilgungszahlungen oder von dem Schuldner als ausserordentliche Rückzahlungen ausdrücklich bezeichnete Beträge bis zum 14. 7. 1925 in anderer Währung entrichtet, so wird ihre Anrechnung als Sachleistungen im Sinne der deutschen Aufwertungsvorschriften durch die vorstehenden Bestimmungen nicht ausgeschlossen.

(6) Der nach den Absätzen 3 bis 5 errechnete Restbetrag des Aufwertungsgrundbetrags ist als Aufwertungsbetrag festzustellen und vom 1. 1. 1925 an

dnia 1 stycznia 1925 r. oprocentować według przepisów § 28 ust. 1 zdanie 2 niemieckiej ustawy waloryzacyjnej.

Artykuł 18.

(1) Hipoteki, wymienione w artykule 17 ust. 1, należy umorzyć w sposób następujący:

1. w ciągu trzech miesięcy po wezwaniu należy uiścić kwoty, wynikające z przerachowania, które nie przekraczają 100 marek złotych, jak również końcówki pozostałe po zaokrągleniu kwot, wynikających z przerachowania, do 100 marek złotych lub wielokrotności stu marek złotych;
2. w ciągu jednego roku należy uiścić kwoty, wynikające z przerachowania, które wynoszą ponad 100 marek złotych, a nie przekraczają 250 marek złotych;
3. w ciągu dwóch lat należy uiścić w dwóch równych ratach rocznych kwoty, wynikające z przerachowania, które wynoszą ponad 250 marek złotych, a nie przekraczają 500 marek złotych.

(2) Kwoty, wynikające z przerachowania, które po zaokrągleniu w myśl ust. 1 pod 1 wynoszą ponad 500 marek złotych, należy począwszy od dnia 1 stycznia 1928 r. umarzać w półrocznych ratach w wysokości 2,5 od sta rocznie z doliczeniem zaszczędzonych odsetek.

(3) Od wymienionych w ust. 1 pod 1 końcówek kwot, wynikających z przerachowania, nie pobiera się odsetek za czas od dnia 1 stycznia 1925 r.

(4) Zapłatę, uiszczoną po dniu 14 lipca 1925 r., należy w danym razie przerachować na marki Rzeszy Niemieckiej i kwotę nominalną zaliczyć najpierw na odsetki, płatne za czas od dnia 1 stycznia 1925 r. do dnia 31 grudnia 1927 r., następnie na świadczenia, płatne po dniu 1 stycznia 1928 r., a pozostałą resztę na kwotę wynikającą z przerachowania.

(5) Odsetki, zaległe za czas od dnia 1 stycznia 1925 r. do dnia 31 grudnia 1927 r., oraz raty amortyzacyjne, zaległe za czas od dnia 1 stycznia 1928 r. do pierwszego dnia półrocza kalendarzowego następującego po dniu wejścia w życie niniejszego układu, należy umarzać przez bieżące spłaty w wysokości bieżących rat amortyzacyjnych oprócz nich i równocześnie z nimi. Postanowienie to ma tylko wówczas zastosowanie, gdy zaległe raty amortyzacyjne przekraczają ogółem kwotę 250 marek złotych.

(6) Dodatku na koszty administracyjne nie pobiera się.

(7) Miejscem dopełnienia spłat jest siedziba niemieckiej instytucji powierniczej.

Artykuł 19.

Dłużnicy z hipoteki, podlegających umorzeniu według planu amortyzacyjnego, mają prawo przedterminowej spłaty kwoty, wynikającej z przerachowania, w każdym czasie w całości lub w części. W razie przedterminowej spłaty należy uiścić odsetki za czas aż do dnia spłaty.

Artykuł 20.

Postanowienia artykułów 15 — 19 mają zastosowanie do osobistych wierzytelności, które są zabez-

nach den Vorschriften des § 23 Absatz 1 Satz 2 des deutschen Aufwertungsgesetzes zu verzinsen.

Artikel 18.

(1) Die im Artikel 17 Absatz 1 bezeichneten Hypotheken sind wie folgt zu tilgen:

1. innerhalb dreier Monate nach Aufforderung die Aufwertungsbeiträge von nicht mehr als 100 Goldmark sowie die bei der Abrundung auf 100 Goldmark oder ein Vielfaches davon verbleibenden Spitzen der Aufwertungsbeiträge,
2. innerhalb eines Jahres die Aufwertungsbeiträge von mehr als 100 Goldmark bis 250 Goldmark,
3. innerhalb zweier Jahre in zwei gleichen Jahresraten die Aufwertungsbeiträge von mehr als 250 Goldmark bis 500 Goldmark.

(2) Die nach Absatz 1 Nr. 1 abgerundeten Aufwertungsbeiträge von mehr als 500 Goldmark sind vom 1. 1. 1928 an mit 2,5 vom Hundert jährlich zuzüglich der ersparten Zinsen in Halbjahresraten zu tilgen.

(3) Von den im Absatz 1 Nr. 1 bezeichneten Spitzen der Aufwertungsbeiträge werden Zinsen für die Zeit vom 1. 1. 1925 an nicht erhoben.

(4) Eine nach dem 14. 7. 1925 geleistete Zahlung ist gegebenenfalls in Reichsmark umzurechnen und der Nennbetrag in Reichsmark zunächst auf die nach dem 1. 1. 1925 bis zum 31. 12. 1927 fälligen Zinsen, sodann auf die nach dem 1. 1. 1928 fälligen Leistungen und mit ihrem Rest auf den Aufwertungsbeitrag anzurechnen.

(5) Rückständige Zinsen aus der Zeit vom 1. 1. 1925 bis zum 31. 12. 1927 sowie rückständige Tilgungszahlungen aus der Zeit vom 1. 1. 1923 bis zum ersten Tage desjenigen Kalenderhalbjahres, das dem Tage des Inkrafttretens dieses Abkommens folgt, sind durch fortlaufende Zahlungen zu tilgen, die in Höhe der laufenden Tilgungszahlung neben dieser und gleichzeitig mit ihr zu entrichten sind. Diese Bestimmung findet nur Anwendung, wenn die rückständigen Tilgungszahlungen insgesamt den Betrag von 250 Goldmark übersteigen.

(6) Ein Verwaltungskostenbeitrag wird nicht erhoben.

(7) Erfüllungsort für die Zahlungen ist der Sitz der deutschen Treuhandstelle.

Artikel 19.

Die Schuldner aus den einer planmäßigen Tilgung unterliegenden Hypotheken sind berechtigt, den Aufwertungsbeitrag jederzeit, ganz oder teilweise, vorzeitig zu tilgen. Im Falle vorzeitiger Tilgung sind Zinsen bis zum Tage der Tilgung zu entrichten.

Artikel 20.

Für persönliche Forderungen der durchschnittlichen Sparkassen, die durch Hypotheken der im Arti-

pieczone dla przeciętych kas oszczędności na hipotekach, określonych w artykule 14, tylko o tyle, o ile wiarytelności te w myśl postanowień układu waloryzacyjnego podlegają ustawodawstwu o przerachowaniu tego Państwa, zawierającego układ, na obszarze którego obciążona nieruchomości jest położona.

Artykuł 21.

(1) O ile chodzi o konwersję pożyczek publicznych, uważa się z wejściem w życie niniejszego układu przecięte kasy oszczędności za publiczno-prawne korporacje przecięte granicą, co do których majątku nastąpiło rozliczenie (§ 3 protokołu końcowego do układu waloryzacyjnego).

(2) Opiewające na marki pożyczki, które znajdują się w dawnym posiadaniu w rozumieniu niemieckiej ustawy o konwersji pożyczek, uważa się za nabyte przez niemiecką instytucję powierniczą przed dniem 1 lipca 1920 r., o ile należą do przeciętych kas oszczędności i w myśl artykułu 13 przeszły na niemiecką instytucję powierniczą.

Artykuł 22.

(1) Roszczenia przeciętych kas oszczędności do ich związków poręczających, które opierają się na osobnej czynności prawnej, ciąży, o ile nie są zabezpieczone hipotecznie, bez względu na skutki prawne, spowodowane przecięciem granicą, wyłącznie na tym związku, do którego należy ta część związku poręczającego, w której następcza kasa oszczędności ma swoją siedzibę.

(2) O ile oparte na osobnej czynności prawnej roszczenia przeciętych kas oszczędności do ich związków poręczających są hipotecznie zabezpieczone, uważa się za dłużnika tę część związku poręczającego, w której obciążona nieruchomości jest położona.

3. Osobne postanowienia o postępowaniu regulacyjnym.

Artykuł 23.

(1) Rządy Państw, zawierających układ, oznaczają jako instytucje powiernicze (artykuł 13) publiczno-prawne zakłady kredytowe, które podlegają ich nadzorowi. Oznaczenie nastąpi przy wymianie dokumentów ratyfikacyjnych.

(2) Instytucje powiernicze mają przy sprawowaniu czynności przestrzegać staranności, wymaganej w życiu potocznym.

Artykuł 24.

(1) Kwoty, wynikające z przerachowania, które przypadają na poszczególne prawa przeciętych kas oszczędności, jak również świadczenia uboczne zostaną obliczone przez następcze kasy oszczędności i podane do wiadomości właściwej instytucji powierniczej, która podaje je do wiadomości osób zobowiązanych do świadczenia i ściągą.

(2) Kwoty, obliczone przez następcze kasy oszczędności, podlegają zbadaniu i zatwierdzeniu przez komisarza, którego dla instytucji powierniczej powoła Rząd drugiego Państwa. W razie odmowy zatwierdzenia może instytucja powiernicza dochodzić roszczenia bezpośrednio przeciw zobowiązanemu.

kel 14 bezeichneten Art gesichert sind, gelten die Bestimmungen der Artikel 15 bis 19 entsprechend, insoweit, als sie nach Massgabe der Bestimmungen des Aufwertungsabkommens der Aufwertungsgesetzgebung desjenigen vertragschliessenden Staates unterliegen, in dessen Gebiet das belastete Grundstück liegt.

Artikel 21.

(1) Hinsichtlich der Ablösung der öffentlichen Anleihen gelten die durchschnittlichen Sparkassen mit dem Inkrafttreten dieses Abkommens als öffentlich-rechtliche durch die Grenzziehung durchschnittliche Körperschaften, über deren Vermögen eine Auseinandersetzung stattgefunden hat (§ 3 des Schlussprotokolls zum Aufwertungsabkommen).

(2) Markanleihen alten Besitzes im Sinne des deutschen Anleiheablösungsgesetzes, die den durchschnittlichen Sparkassen zustehen und gemäss Artikel 13 auf die deutsche Treuhandstelle übergegangen sind, gelten als von dieser vor dem 1. 7. 1920 erworben.

Artikel 22.

(1) Forderungen der durchschnittlichen Sparkassen gegen ihren Gewährverband, die durch besonderes Rechtsgeschäft begründet sind, belasten, soweit sie nicht hypothekarisch gesichert sind, ohne Rücksicht auf die durch die Grenzziehung bedingten Rechtsfolgen nur den Verband, zu dem derjenige Teil des Gewährverbandes gehört, in dem die Rechtsnachfolgesparkasse ihren Sitz hat.

(2) Soweit solche Forderungen der durchschnittlichen Sparkassen gegen ihren Gewährverband hypothekarisch gesichert sind, gilt als Schuldner derjenige Verband, in dessen Gebiet das belastete Grundstück belegen ist.

3. Besondere Bestimmungen über das Abwicklungsverfahren.

Artikel 23.

(1) Als Treuhandstellen (Artikel 13) sind von den Regierungen der vertragschliessenden Staaten öffentlich-rechtliche Kreditanstalten, die ihrer Aufsicht unterstehen, zu bezeichnen. Die Bezeichnung erfolgt beim Austausch der Ratifikationsurkunden.

(2) Die Treuhandstellen haben bei ihrer Geschäftsführung die im Verkehr erforderliche Sorgfalt zu vertreten.

Artikel 24.

(1) Die Aufwertungsbeträge, die auf die einzelnen Rechte der durchschnittlichen Sparkassen entfallen, sowie die Nebenleistungen werden von den Rechtsnachfolgesparkassen errechnet und der zuständigen Treuhandstelle mitgeteilt. Diese teilt die Aufwertungsbeträge den zur Leistung Verpflichteten mit und zieht sie ein.

(2) Die von den Rechtsnachfolgesparkassen errechneten Beträge unterliegen der Nachprüfung und Bestätigung durch den von der Regierung des anderen Staates für die Treuhandstelle zu bestellenden Kommissar. Wird die Bestätigung versagt, so bleibt es der Treuhandstelle unbenommen, den Anspruch gegen den Verpflichteten unmittelbar geltend zu machen.

(3) Jeżeli kwota, wynikająca z przerechowania, ma być zapisana w księdze wieczystej, natenczas wystarcza do jej zapisania, w razie zatwierdzenia przez komisarza, wniosek instytucji powierniczej.

Artykuł 25.

(1) Instytucja powiernicza winna kwoty wpłacone prowadzić na rachunkach oddzielnych dla poszczególnych następczych kas oszczędności. Kasy, na których rachunek kwoty te wpływają, są uprawnione do przeglądania ksiąg instytucji powierniczej przez delegata tego związku kas oszczędności, do którego należą.

(2) Instytucja powiernicza winna kwoty, pobrane w ciągu miesiąca kalendarzowego na rachunek następczych kas oszczędności, przekazać kasom tym wraz z obrachunkiem w czasie do dnia 10-go następnego miesiąca kalendarzowego.

(3) Instytucje powiernicze są przy oznajmieniu obrachunków i załączników uprawnione do potrącenia z kwot, które mają być przekazane, 2 od tysiąca, jak również kosztów, narosłych z powodu procesów i postępowań egzekucyjnych, prowadzonych na rachunek następczych kas oszczędności.

Artykuł 26.

(1) Instytucje powiernicze mają obowiązek uzyskania zgody następczych kas oszczędności na:

1. zrzeczenia,
2. zawieranie ugód,
3. odraczanie płatności wierzytelności na okres dłuższy, niż ogółem 6 miesięcy,
4. prowadzenie procesów i
5. sprzedaż niemieckich praw uczestniczenia w losowaniu wraz z zapisem długu z tytułu konwersji pożyczki lub pożyczką konwersyjną, jako też na sprzedaż polskich obligacji konwersyjnych (§ 3 protokołu końcowego do układu waloryzacyjnego).

(2) W razie nieudzielenia zgody na sprzedaż pożyczek, oznaczonych w ustępie 1 pod 5 — instytucja powiernicza ma obowiązek wydania ich następczej kasie oszczędności.

Artykuł 27.

Instytucjom powierniczym służy prawo dochodzenia przeszłych na nie praw i zobowiązań jedynie na obszarze tego zawierającego układ Państwa, w którym mają siedzibę. O ile można dochodzić praw i zobowiązań w drugim Państwie, instytucje powiernicze są obowiązane do wydania następczym kasom oszczędności, wobec których zajmują stanowisko powiernika, dokumentów, pełnomocnictw i innych dowodów, potrzebnych do dochodzenia praw.

Artykuł 28.

Obie instytucje powiernicze są uprawnione do zawarcia porozumienia, na mocy którego prawa przeszłe na nie ulegną wzajemnemu zaliczeniu w całości lub w części. W razie takiego porozumienia przechodzą, w wysokości kwot zaliczonych prawa, przejęte przez niemiecką instytucję powierniczą, na niemieckie następcze kasy oszczędności, a prawa, przejęte

(3) Ist der Aufwertungsbetrag im Grundbuch einzutragen, so genügt zur Eintragung im Falle der Bestätigung durch den Kommissar der Antrag der Treuhandstelle.

Artikel 25.

(1) Über die eingehenden Beträge ist von der Treuhandstelle für jede Rechtsnachfolgesparkasse eine gesonderte Rechnung zu führen. Die Rechtsnachfolgesparkassen, für deren Rechnung die Beträge eingehen, sind berechtigt, durch den Beauftragten desjenigen Sparkassenverbandes, dem sie angehören, die Bücher der Treuhandstelle einzusehen zu lassen.

(2) Die für Rechnung der Rechtsnachfolgesparkassen in einem Kalendermonat vereinnahmten Beträge sind von der Treuhandstelle an diese bis zum zehnten Tage des folgenden Kalendermonats unter Mitteilung einer Abrechnung abzuführen.

(3) Die Treuhandstellen sind befugt, unter gleichzeitiger Mitteilung einer Abrechnung und der Unterlagen zwei vom Tausend der abzuführenden Beträge sowie die Kosten abzuziehen, die ihnen aus den für Rechnung der Rechtsnachfolgesparkassen geführten Rechtsstreitigkeiten und Beitreibungsverfahren erwachsen sind.

Artikel 26.

(1) Die Treuhandstellen haben die Zustimmung der Rechtsnachfolgesparkassen einzuholen:

1. zu Verzichten,
2. zum Abschluss von Vergleichen,
3. zur Stundung fälliger Forderungen über den Zeitraum von insgesamt 6 Monaten hinaus,
4. zur Durchführung von Rechtsstreitigkeiten und
5. zum Verkauf von deutschen Auslosungsrechten nebst Anleiheablösungsschuld oder von Ablösungsanleihen sowie von polnischen Konversionsschuldverschreibungen (§ 3 des Schlussprotokolls zum Aufwertungsabkommen).

(2) Wird die Zustimmung zum Verkauf von Anleihen der im Absatz 1 Nr. 5 bezeichneten Art nicht erteilt, so hat die Treuhandstelle die Anleihen als solche der Rechtsnachfolgesparkasse auszuhändigen.

Artikel 27.

Die Treuhandstellen sind nur befugt, die auf sie übergegangenen Rechte und Verbindlichkeiten in dem Gebiete desjenigen Staates geltend zu machen, in dem sie ihren Sitz haben. Soweit Rechte und Verbindlichkeiten in einem anderen Staate geltend gemacht werden können, sind die Treuhandstellen verpflichtet, den Rechtsnachfolgesparkassen, für die sie die Stellung eines Treuhänders haben, die für die Geltendmachung der Rechte erforderlichen Vollmachten, Urkunden und sonstigen Unterlagen auszuhändigen.

Artikel 28.

Die beiden Treuhandstellen sind befugt, miteinander eine Vereinbarung zu treffen, nach der die auf sie übergegangenen Rechte ganz oder teilweise gegenseitig aufgerechnet werden. Für den Fall einer solchen Vereinbarung gehen in Höhe der aufgerechneten Beträge die von der deutschen Treuhandstelle übernommenen Rechte auf die deutschen Rechtsnachfol-

przez polską instytucję powierniczą — na polskie następcze kasy oszczędności.

Rozdział IV.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Artykuł 29.

(1) Za wydane przez właściwe instytucje uważa się te zarządzenia, dotyczące praw przeciętych kas oszczędności, które wydane zostały przed wejściem w życie niniejszego układu w myśl przepisów ustawodawstwa krajowego.

(2) Instytucje, które owe zarządzenia wydały, są obowiązane do uszczenia właściwej instytucji powierniczej na rachunek następczej kasy oszczędności kwoty, jaka przysługiwałaby instytucji powierniczej, gdyby zarządzenie wydane nie zostało.

(3) Postanowienia ust. 2 nie mają zastosowania do zarządzeń, wydanych przez kasę oszczędności, która jest wymieniona w artykule 6 jako następcza kasa oszczędności dla odnośnej przeciętej kasy oszczędności.

(4) O ile hipoteki i długi gruntowe przed wymianą dokumentów ratyfikacyjnych spłacono kasom oszczędności, wymienionym w artykule 6 jako następcze kasy oszczędności, zezwolenia na wykreslenie wydawane będą w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego układu przez te kasy, a po upływie tego czasokresu przez tę instytucję powierniczą, na którą przeszły prawa przeciętej kasy oszczędności.

Artykuł 30.

(1) Następczym kasom oszczędności i instytucjom powierniczym służy prawo bezpośredniego komunikowania się z następczemi kasami oszczędności i instytucją powierniczą drugiego Państwa, zawierającego układ.

(2) O ile następcze kasy oszczędności lub instytucje powiernicze nie posiadają ksiąg urzędowych, dokumentów lub innych dowodów, mających za przedmiot stosunki prawne, które według postanowień niniejszego układu przechodzą na nie, natenczas posiadające je kasy oszczędności i inne instytucje, które mają stanowisko władzy, winny wydać je następczym kasom oszczędności i instytucjom powierniczym. Jeżeli wydaniu stoją na przeszkodzie prawa osób trzecich, kasy oszczędności i instytucje, które mają stanowisko władzy, posiadające odnośne dane, winny wydać uprawnionym następczym kasom oszczędności lub instytucjom powierniczym odpisy dowodów przy równoczesnem zawiadomieniu, że, i w danym razie, jakie prawa osób trzecich stoją na przeszkodzie wydaniu oryginału.

Artykuł 31.

Układ niniejszy wraz z protokołem końcowym będzie możliwie jaknajprędzej ratyfikowany; wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie. Układ wchodzi w życie z upływem miesiąca, licząc od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

gesparkassen und die von der polnischen Treuhandstelle übernommenen Rechte auf die polnischen Rechtsnachfolgesparkassen über.

IV. Abschnitt.

SCHLUSSBESTIMMUNGEN.

Artikel 29.

(1) Verfügungen über Rechte der durchschnittlichen Sparkassen, die vor dem Inkrafttreten dieses Abkommens gemäss den Vorschriften der Landesgesetzgebung getroffen worden sind, gelten als durch zuständige Stellen erlassen.

(2) Die Stellen, welche die Verfügungen getroffen haben, sind verpflichtet, der zuständigen Treuhandstelle für Rechnung der Rechtsnachfolgesparkasse den Betrag zu leisten, der der Treuhandstelle zustehen würde, wenn die Verfügung nicht getroffen worden wäre.

(3) Die Bestimmungen des Absatz 2 finden keine Anwendung auf Verfügungen, welche diejenige Sparkasse getroffen hat, die im Artikel 6 als die Rechtsnachfolgesparkasse der betreffenden durchschnittlichen Sparkasse bezeichnet wird.

(4) Soweit Hypotheken und Grundschulden vor dem Austausch der Ratifikationsurkunden an diejenigen Sparkassen, die im Artikel 6 als die Rechtsnachfolgesparkassen bezeichnet werden, zurückgezahlt worden sind, werden Löschungsbewilligungen bis zum Ablaufe von 3 Monaten nach dem Tage des Inkrafttretens dieses Abkommens von der Rechtsnachfolgesparkasse und nach dem Ablaufe dieser Frist von derjenigen Treuhandstelle erteilt, auf welche die Rechte der durchschnittlichen Sparkasse übergegangen sind.

Artikel 30.

(1) Die Rechtsnachfolgesparkassen und die Treuhandstellen sind berechtigt, unmittelbar mit den Rechtsnachfolgesparkassen und der Treuhandstelle des anderen vertragschliessenden Staates zu verkehren.

(2) Soweit Rechtsnachfolgesparkassen oder Treuhandstellen nicht im Besitze von Geschäftsbüchern, Urkunden oder sonstigen Unterlagen sind, die sich auf Rechtsverhältnisse beziehen, welche nach den Bestimmungen dieses Abkommens auf sie übergehen, sind ihnen diese Unterlagen von den Sparkassen oder sonstigen behördlichen Stellen herauszugeben, in deren Besitz sie sich befinden. Stehen Rechte Dritter der Herausgabe entgegen, so haben die Sparkassen oder behördlichen Stellen, in deren Besitz die betreffenden Unterlagen sind, den berechtigten Rechtsnachfolgesparkassen oder Treuhandstellen Abschriften der Unterlagen auszuhändigen und dabei mitzuteilen, dass und gegebenenfalls welche Rechte Dritter der Aushändigung der Urschrift entgegenstehen.

Artikel 31.

Dieses Abkommen soll mit dem Schlussprotokoll sobald als möglich ratifiziert und die Ratifikationsurkunden sollen in Warschau ausgetauscht werden. Das Abkommen tritt einen Monat nach dem Tage des Austausches der Ratifikationsurkunden in Kraft.

NA DOWÓD TEGO Pełnomocnicy podpisali niniejszy układ w dwóch oryginałach w języku polskim i niemieckim i zaopatrzyli go swemi pieczęciami.

W Berlinie, dnia 14 grudnia 1928 r.

(—) *Dr. Witold Prądzyński* (—) *Dr. Paul Eckardt*
(—) *Leo Quassowski*

PROTOKÓŁ KOŃCOWY.

Przy podpisaniu polsko-niemieckiego układu w sprawie kas oszczędności Pełnomocnicy Państw, zawierających układ, ułożyli się jak następuje:

§ 1.

Rządy obu Państw, zawierających układ, będą sobie wzajemnie świadczyć pożyteczne usługi w celu wykonania układu.

§ 2.

(1) Rządy Państw, zawierających układ, są zgodne co do tego, że stosunki prawne tych kas oszczędności, których nie uważa się za przecięte granicą (artykuł 1 ust. 2), podlegają uregulowaniu według postanowień układu waloryzacyjnego, o ile wymagają unormowania międzypaństwowego.

(2) Podobnie podlegają uregulowaniu przez układ waloryzacyjny stosunki prawne (prawa i obowiązki), które nawiązano w imieniu przeciętych kas oszczędności dopiero po dniu przecięcia granicą (artykuł 2, ust. 3).

§ 3.

Rząd Polski oświadcza, że przewidziane w artykule 9 zgłoszenie roszczeń posiadaczy wkładek oszczędnościowych zostanie zarządzone, o ile okaże się potrzebne, tylko dla powiatowych kas oszczędności w Chojnicach, Grudziądzu, Wejherowie i Wolsztynie, oraz dla miejskiej kasy oszczędności w Wejherowie.

§ 4.

Rząd Polski oświadcza gotowość wywarcia wpływu na właściwe polskie urzędy w tym kierunku, by oznaczenie miary przerachowania wkładek oszczędnościowych w polskich następczych kasach oszczędności (artykuł 10) nastąpiło, o ile tylko będzie możliwe, w ciągu 6 miesięcy po wejściu w życie niniejszego układu.

§ 5.

Postanowienia niniejszego protokołu końcowego wchodzi w życie równocześnie z układem w sprawie kas oszczędności.

W Berlinie, dnia 14 grudnia 1928 r.

Dr. Witold Prądzyński *Dr. Paul Eckardt*
Leo Quassowski

PROTOKÓŁ OBRAD KOŃCOWYCH.

Pełnomocnicy Państw, zawierających układ, stwierdzili przy zamknięciu rokowań nad polsko-nie-

ZU URKUND DESSEN haben die Bevollmächtigten dieses Abkommen in doppelter Ausfertigung in deutscher und polnischer Urschrift unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Belin, den 14. Dezember 1928.

(—) *Dr. Paul Eckardt* (—) *Dr. Witold Prądzyński*
(—) *Leo Quassowski*

SCHLUSSPROTOKOLL.

Bei der Unterzeichnung des deutsch-polnischen Sparkassenabkommens haben die Bevollmächtigten der beiden vertragschliessenden Staaten folgendes vereinbart:

§ 1.

Die Regierungen der beiden vertragschliessenden Staaten stellen einander ihre guten Dienste für die Durchführung des Abkommens zur Verfügung.

§ 2.

(1) Die Regierungen der vertragschliessenden Staaten sind darüber einig, dass die Rechtsverhältnisse derjenigen Sparkassen, die nicht als durch die Grenzziehung durchschnitten gelten (Artikel 1 Absatz 2), soweit sie einer zwischenstaatlichen Regelung bedürfen, nach den Bestimmungen des Aufwertungsabkommens abgewickelt werden.

(2) Ebenso werden die Rechtsverhältnisse (Rechte und Verbindlichkeiten), die im Namen der durchschnittenen Sparkassen nach dem Tage der Grenzziehung neu begründet worden sind (Artikel 2 Absatz 3), durch das Aufwertungsabkommen abgewickelt.

§ 3.

Die Polnische Regierung erklärt, dass die im Artikel 9 vorgesehene Anmeldung der Ansprüche der Spargläubiger nur bei den Kreissparkassen Graudenz, Konitz, Neustadt i. W. und Wollstein und bei der Städtischen Sparkasse Neustadt i. W., soweit erforderlich, angeordnet werden wird.

§ 4.

Die Polnische Regierung erklärt sich bereit, auf die polnische zuständigen Stellen dahin einzuwirken, dass die Festsetzung des Aufwertungssatzes für die Sparguthaben bei den polnischen Rechtsnachfolge-sparkassen (Artikel 10) binnen 6 Monaten nach Inkrafttreten des Abkommens, soweit irgend möglich, erfolgt.

§ 5.

Die Bestimmungen dieses Schlussprotokolls treten zugleich mit dem Sparkassenabkommen in Kraft.

Berlin, den 14. Dezember 1928.

Dr. Paul Eckardt *Dr. Witold Prądzyński*
Leo Quassowski

SCHLUSSSITZUNGSPROTOKOLL.

Bei dem Abschluss der Verhandlungen über das deutsch-polnische Sparkassenabkommen haben die

mieckim układem w sprawie kas oszczędności zgodę swych Rządów na następujące postanowienia:

1. Rządy Państw, zawierających układ, już przed wejściem w życie układu w sprawie kas oszczędności, postarają się o to, ażeby na żądanie następczych kas oszczędności zostały im natychmiast wydane dane, potrzebne do obliczenia praw, przysługujących im według niniejszego układu oraz do wypełnienia obowiązków, nałożonych na nie przez niniejszy układ.
2. Zresztą Rządy Państw, zawierających układ będą aż do dnia wejścia w życie układu, w sprawie kas oszczędności przestrzegać takiego postępowania, aby przyszłe stosowanie układu nie napotykało ani na przeszkodę, ani na trudności.
3. Od zobowiązań, wymienionych pod liczbą 1 i 2, wolne będą Rządy Państw, zawierających układ, najpóźniej z dniem 1 stycznia 1930 r.

W Berlinie, dnia 14 grudnia 1928 r.

Dr. Witold Prądzyński

Dr. Paul Eckardt
Leo Quassowski

Bevollmächtigten der beiden vertragschliessenden Staaten das Einverständnis der Regierungen über folgendes festgestellt:

1. Die Regierungen der vertragschliessenden Staaten werden schon vor dem Inkrafttreten des Sparkassenabkommens dafür Sorge tragen, dass auf Verlangen der Rechtsnachfolger Sparkassen diesen diejenigen Unterlagen alsbald herausgegeben werden, die sie zur Errechnung der ihnen nach dem Abkommen zustehenden Rechte und zur Erfüllung der ihnen durch das Abkommen auferlegten Verbindlichkeiten benötigen.
2. Im übrigen werden die Regierungen der vertragschliessenden Staaten bis zum Tage des Inkrafttretens des Sparkassenabkommens ihr Verhalten so einrichten, dass die künftige Anwendung des Sparkassenabkommens weder gehindert noch erschwert wird.
3. Von den unter 1 und 2 bezeichneten Bindungen werden die Regierungen der vertragschliessenden Staaten spätestens mit dem 1. Januar 1930 frei.

Berlin, den 14. Dezember 1928.

Dr. Paul Eckardt
Leo Quassowski

Dr. Witold Prądzyński

Zaznajomiwszy się z powyższym układem oraz dołączonemi doń protokółem końcowym i protokółem obrad końcowych uznaliśmy je i uznajemy za słuszne zarówno w całości jak i każde z postanowień w nich zawartych; oświadczamy, że są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone i przyrzekamy, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

W Warszawie, dnia 10 lutego 1931 r.

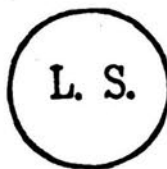
(—) *I. Mościcki*

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów

(—) *W. Sławek*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *August Zaleski*

109.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 16 lutego 1931 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych polsko-niemieckiego układu w sprawie kas oszczędności, podpisanego wraz z protokółem końcowym i protokółem obrad końcowych w Berlinie dnia 14 grudnia 1928 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że, w wykonaniu art. 31 polsko-niemieckiego układu w sprawie kas oszczędności, podpisanego wraz z protokółem końcowym i protokółem obrad końcowych w Berlinie dnia 14 grudnia 1928 r., nastąpiła w Warszawie dnia 16 lutego 1931 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego układu.

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*